

РЕШЕНИЕ

№ 838

гр. Плевен, 06.06.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ПЛЕВЕН, III ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в публично заседание на единадесети май през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Дияна Ат. Николова

при участието на секретаря Габриела Ст. Василева
като разглежда докладваното от Дияна Ат. Николова Гражданско дело № 20224430100430 по описа за 2022 година

и на основание данните по делото и закона, за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по искове с правно основание чл.327 ал.1 от ТЗ вр. вр. чл.200 от ЗЗД вр. чл.79 от ЗЗД и иск с правно основание чл.86 от ЗЗД.

Делото е образувано въз основа на депозирана искова молба от „****“ ЕООД, ЕИК ***, със седалище и адрес на управление в гр.***, представлявано от К.П.К., чрез адв. В.Ц. И., САК, съдебен адрес и адрес за връчване на съобщения: гр. **** против „****“ ЕООД, ЕИК ***, със седалище и адрес на управление в гр. ***, представлявано от М.К.Г., в която се твърди следното : на 09.11.2015г. между „****“ ЕООД, ЕИК *** (наричано по-нататък „Дружеството“, „Продавач“ или „Ищец“)и „****“ ЕООД, ЕИК *** (наричано по-нататък „****“, „Купувач“ или „Ответник“) е сключен договор за покупко-продажба на сушилнен комплекс „АФС 400“, сериен № 400-27 (наричан по-нататък „Договор“) (Доказателство № 2). В чл. 3.1. от Договора страните са уговорили, че покупната цена на оборудването е в размер на 15 000 лева. В изпълнение на чл.6 от Договора, на 08.02.2016 г. между страните е подписан приемо-предавателен протокол, с който е удостоверено предаването на оборудването, предмет на Договора.

На 26.01.2016 г. е извършено частично плащане на дължимата от Купувача цена в размер на 9 600 лева, за което от Ответника е издадена фактура № 2000000029.

На 23.03.2016 год. в опит да получи доброволно плащане на остатъка от сумата по

Договора, Дружеството е изпратило до Ответника нотариална покана, с която му е предоставило 7-дневен срок за заплащане на сумата в размер на 5 400 лева, представляваща неизпълнената част от задължението на „***“ по сключения договор за покупко-продажба. Поканата е получена от Ответника на 28.03.2016 год., видно от извършеното нотариално удостоверяване на това обстоятелство.

Въпреки отправената покана обаче, към датата на подаване на настоящата искова молба, Ответникът не е изпълнил едно от основните си задължения по Договора и не е заплатил на Ищеца остатъка от дължимата по същия сума.

Твърди се, че в случая е налице неточно изпълнение на задължението на Купувача, изразяващо се в забава да заплати на Продавача остатъка от дължимата продажна цена по Договора. Осъществили са се всички елементи от фактическия състав на забавата, а именно: - задължението на Купувача е изискуемо : страните не са уговорили срок за заплащане на цената, поради което следва да се приложи разпоредбата на чл.69 ал.1 от ЗЗД, според която ако задължението е без срок, кредиторът може да иска изпълнението му веднага, което означава, че задължението на Купувача е станало изискуемо от момента на възникването му, а именно - на 09.11.2015 г. с подписването на Договора между страните; - продавачът е поканил Купувача да изпълни задължението си и му е предоставил подходящ срок за това : съгласно чл.84 ал.2 от ЗЗД „Когато няма определен ден за изпълнение, длъжникът изпада в забава, след като бъде поканен от кредитора“. Продавачът е изпратил до Купувача нотариална покана, която изрично и недвусмислено изразява волята му за изпълнение на дължимата престация и с която е предоставил 7-дневен срок за това; - купувачът не е изпълнил задължението си в предоставения от продавача срок. Нотариалната покана е получена от Ответника на 28.03.2016 г., а срокът за изпълнение, предоставен от Продавача, е изтекъл на 04.04.2020 г. Нито в този срок, нито към настоящия момент е получено плащане от страна на „***“ на остатъка от дължимата по Договора цена;- забавата се дължи на причина, за която Купувачът отговаря. По аргумент от чл. 81, ал. 1 от ЗЗД вината на длъжника се предполага.

Заявява се, че на основание чл.79 ал.1 вр. чл.86 от ЗЗД, ищецът има право да получи изпълнение по Договора, изразяващо се в заплащане на 5400 лв., представляващи остатъка от уговорената и дължима продажна цена, както и обезщетение за забавата в размер на 2 514.13лв., представляващи законната лихва върху главницата за периода от 04.04.2016 г. до датата на подаване на исковата молба.

Съдът е сезиран с искане да постанови решение, с което да осъди „***“ ЕООД, ЕИК ***, да заплати на „***“ ЕООД, ЕИК ***, сумата от 5 400 лева, представляваща остатъка от уговорената между страните продажна цена по сключения между тях договор за покупко-продажба, ведно със законната лихва върху сумата, считано от 04.04.2016 г. до датата на предявяване на настоящата искова претенция - 2 514.13лв., както и законната лихва от датата на подаване на исковата претенция до окончателното изплащане на сумата.

Претендират се разноси.

В срок е депозиран писмен отговор от ответното дружество, чрез чрез адв.П.А. от АК-Плевен, съдебен адрес за призоваване, връчване на книжа и съобщения: град ***, адв.П.А., с който исквете изцяло се оспорват и се твърди следното :

Не се оспорва факта, че с ищцовото дружество е сключен Договор за покупко-продажба от 09.11.2015г. на нов сушилнен комплекс „АФС 400”, сериен № 400-27 /наричан по-долу в отговора накратко „Договора”/.

Оспорва се твърдението на ищеца, че се дължи претендираната с главния иск сума, представляваща остатък от уговорената продажна цена на вещта, предмет на Договора.

Твърди се, че от страна на ищеца е налице пълно неизпълнение на задължението му за продажба на договорената вещ, тъй като предаденият сушилнен комплекс бил напълно негоден за обичайното му предназначение.

Пълното неизпълнение на задължението на ищеца по Договора е предпоставка за разваляне на Договора, за чието разваляне се прави изявление по-долу в отговора, тъй като ищецът е неизправна страна по него, като в тази връзка се твърди, че не се е породило корелативно задължение за заплащане остатъка от продажната цена.

Твърди се, че на 09.11.2015г. с ищеца подписали Договора, като неразделна част от същия са Приложение №1, представляващо техническа спецификация на съоръжението; Приложение №2, представляващо приемо-предавателен протокол, и издадената от ищеца Декларация за съответствие на сушилния комплекс, според която продадената вещ отговаря на Директива 98/37/ЕС за безопасност на машините, Директива 2006/42/ЕС за безопасност на машините, Директива 2006/95/ЕС за съоръжения за ниско напрежение, Директива 2004/108/ЕС за електромагнитна съвместимост, Директива 97/23/ЕС за съоръжения под налягане. Сушилният комплекс, предмет на Договора, представлява машина /съоръжение/ за сушене на раздробена дървена суровина. На 25.01.2016г. платили авансово сумата от 9 600.00 лева, като с ищеца постигнали устна договорка остатъкът от продажната цена да заплатят след пускане в експлоатация на сушилния комплекс и установяване на пригодността му за работа. За извършеното авансово плащане ищецът издал фактура №2000000029/ 26.01.2016г. Договорената вещ била предадена на 08.02.2016г., за което подписали с ищеца двустранен приемо-предавателен протокол. В деня на предаване на машината управителят на ищцовото дружество К.К. сглобил основните елементи от същата, като указал да завършат сглобяването на същата в електрическата ѝ част. След сглобяването на машината, тъй като ищецът не изпратил свой представител, служителите на ответника В.У. и И. И. пуснали машината да работи, при което се установило, че същата не произвежда необходимото количество суровина, съгласно предоставената от ищеца техническата спецификация, недоизсушава дървената суровина и се самозапалва. Уведомили ищеца за горните недостатъци и настояли неколkokратно да им върне авансово платената част от цената, респ. да си вземе сушилния комплекс обратно, но без успех. Вследствие на водените разговори, с приемо-предавателен протокол от 07.03.2016г., предали на ищеца горивната камера с искрогасителите, с оглед привеждане на същите в състояние годно за нормалната експлоатация на сушилния комплекс, като ищецът се задължил да ги

върне технически изправни до 13.03.2016г. Около седмица след това, с ищеца, чрез неговия управител К.К., направили съвместно пускане в експлоатация на сушилния комплекс, но само за 1 час работа машината се задръстила, запалила се и К.К. станал свидетел на пълната негодност на доставения сушилнен комплекс да работи съобразно обичайното му предназначение. Ищцовото дружество отказало да вземе обратно предадената вещ, напълно негодна за извършване на дейността по обичайното ѝ предназначение, и да възстанови платения аванс от продажната цена, което наложило да бъде образувано производство по реда на чл.207 и сл. от ГПК за обезпечаване на доказателства. По така образуваното гр.д. №5481/2016г. по описа на Районен съд-Плевен било установено, че продаденият от ищеца сушилнен комплекс е технически негоден и не е възможна експлоатация на машината в състоянието, в което се намира, докато не се изпълнят изискванията в писмо изх.№ 316000-30538/29.08.2016г. на РД „Надзор на пазара”-гр.Плевен. По същото дело било установено, че доставеният сушилнен комплекс не е ново производство, като основният елемент от комплекса - вентилаторната турбина, е произведена през 1975г.

Въз основа на сигнал от ответната страна до ОДМВР-Плевен било образувано наказателно производство срещу управителя на ищцовото дружество К.К., за извършено престъпление по чл.232, ал.2, б.”б” вр. с ал.1 от НК, по което с присъда по НОХД № 3418/2017г. на Районен съд-Плевен, същият бил признат за невинен, но въпреки това, приетите като доказателство в наказателното производство заключения на няколко единични и тройни съдебно-технически експертизи, установили по категоричен начин, че сушилният комплекс не отговаря на изискванията за техническа и пожарна безопасност.

Заявява се, че не се дължи на ищеца претендираната с главния иск сума, представляваща остатък от уговорената продажна цена на вещта, предмет на договора. Ищецът е продал сушилния комплекс с недостатъци, довели до пълна негодност на вещта, поради което е налице пълно неизпълнение на основното му задължение по Договора - да продаде вещта с договорените технически показатели, поради което с настоящия отговор се заявява, че на основание чл.87 ал.2 от ЗЗД се разваля Договор за покупко-продажба от 09.11.2015г. на сушилнен комплекс „АФС 400”, сериен № 400-27.

Посочва се, че от събраните доказателства в производството по чл.207 и сл. от ГПК по гр.д. №5481/2016г. по описа на Районен съд-Плевен и тези в производството по НОХД № 3418/2017г. на Районен съд-Плевен, се установило, че предаденият на 08.02.2016г. сушилнен комплекс не отговаря на Директива 98/37/ЕС за безопасност на машините, Директива 2006/42/ЕС за безопасност на машините, Директива 2006/95/ЕС за съоръжения за ниско напрежение, Директива 2004/108/ЕС за електромагнитна съвместимост, Директива 97/23/ЕС за съоръжения под налягане. Същият попада в обхвата на Наредба за съществения изисквания и оценяване съответствието на машините /НСИОСМ, обн. ДВ бр.61/2008г., изм. бр.50/2014г./, като след проверка от страна на Държавната агенция за метрологичен и технически надзор било установено, че машината не отговаря на изискванията на НСИОСМ и Закона за техническите изисквания към продуктите /ЗТИП/, видно от писмо изх.№ 04-02-127-/1/ от 25.08.2016г. на ДАМТН, което се прилага като доказателство.

Заявява се, че ищецът е продал напълно негодна вещ, поради което е налице неизпълнение от негова страна. Доставката на напълно негодна вещ представлява пълно неизпълнение на задължението на ищеца-продавач по Договора, поради което за ответника не се поражда корелативно задължение за заплащане остатъка от продажната цена.

В о.с.з. ищецът се представлява от адв.В.И. от САК, който поддържа иска и представя писмена защита по делото.

Ответното дружество се представлява от М.Георгиева – управител и от адв.П.А. от ПлАК, който оспорва иска и навежда подробни доводи в представена по делото писмена защита.

Съдът, като взе предвид събраните по делото доказателства, доводите на страните и разпоредбите на закона, намира за установено следното от фактическа и правна страна:

Предявените искове са допустими, но по същество – неоснователни и недоказани и следва да бъдат изцяло отхвърлени.

БЕЗСПОРНО по делото е, че : на 09.11.2015г. между страните е сключен договор за покупко-продажба на нов сушилнен комплекс „АФС 400”, сериен № 400-27, с продавач-ищецът и купувач-ответникът; че неразделна част от процесния договор са Приложение №1, представляващо техническа спецификация на съоръжението; Приложение №2, представляващо приемо-предавателен протокол, и издадена от ищеца Декларация за съответствие на сушилния комплекс с Директива 98/37/ЕС за безопасност на машините, Директива 2006/42/ЕС за безопасност на машините, Директива 2006/95/ЕС за съоръжения за ниско напрежение, Директива 2004/108/ЕС за електромагнитна съвместимост, Директива 97/23/ЕС за съоръжения под налягане. Не се спори, че : фактическата доставка на сушилния комплекс/машината/ била извършена на 08.02.2016год., за което бил съставен Приемо-предавателен протокол; че продажната цена на машината е в размер 15000лв., от които е изплатена сумата от 9600лв. – на 26.01.2016год., за което е издадена съответна фактура. Не е спорно, а това се установява и от приложения на л.36 от гр.д. №54194/2020год. по описа на СРС Приемо-предавателен протокол, че на 07.03.2016год. купувачът приел процесната машина за извършване на ремонт, като се задължил да върне същата на купувача в срок до 13.03.2016год. Не се спори, че остатъкът от продажната цена на вещта не е заплатена от страна на ответника. Не е спорно, а това се установява и от приложеното гр.д. № 8451/2016год. по описа на ПлРС, че е образувано съдебно производство по обезпечаване на доказателства, по инициатива на ответника и именно във вр. с дефектиралата процесна машина. По това дело са изготвени и приети две съдебно-технически експертизи, с извършен оглед на сушилния комплекс от страна на ВЛ С.М..

Спорен въпрос по делото е дали ответната страна дължи заплащане на остатъка от продажната цена в размер на 5400лв. на ищеца, както и дължи ли лихва за забава върху главницата.

От показанията на разпитаните по делото свидетели В.У. и И.И. се установява, че процесната машина била монтирана в цеха на ответника от представляващия ищцовото

дружество К.К. и от неговия брат, в почивен ден, като времето не им стигнало да „окабелят“ сушилнята, т.е. не била захранена ел. частта. Установява се, че при първоначалния монтаж реално не било извършено пускане на машината, за да се види как работи. Т.к. нямали време, К. и съпровождащото го лице съобщили, че ще направят ел. захранването след месец-два. От показанията на св. В. У. се установява, че по време и на двете посещения на представителите на ищеца в цеха на ответника, братът на К.К. бил пиян. От показанията на св. В. У. се установява, че същият е „електричар“ и от 30 години се занимава с това, има необходимите специални знания в тази сфера на дейност. Установява се, че реалният престой на машината при ответника, без да бъде пусната във фактическа експлоатация, било свързано с финансови загуби за ответното дружество. Това наложило свидетелят У. да довърши монтирането на сушилния комплекс, което било извършено със знанието и съдействието/макар и от разстояние, по телефон/ от представителя на ищеца. Няма доказателства за това продавачът да се е противопоставил на това. От показанията на този свидетел се установява, че от години работи в сферата на производство на пелети/с каквато цел била закупена и процесната машина/ и има необходимото знание как трябва да се работи с такъв вид машина. От неговите показания, а и от показанията на св. И. И. се установява, че още при първото пускане на машината, същата не произвела необходимото количество материал, недоизсушавала и в крайна сметка се самозапалила, а запалването било толкова сериозно, че св. И. отказал да работи повече със същата, т.к. се страхувал. Още към този момент ответникът уведомил ищеца, че има сериозен проблем със сушилнята, че същата изобщо не работи и постигнали съгласие ищецът да я вземе за ремонт, както било и направено и отразено с посочения по-горе писмен протокол. Тогава още У. предупредил К., че машината или трябва да бъде ремонтирана така, че да работи по предназначение, или ако не може това да стане - ищецът да си я вземе и да върне платените 9600 лв. От показанията на св. У. се установява, че на вратата на топлогенератора на машината пробили отвор, с цел слагане на пелетни горелки, но това не проработило. Така направеният отвор бил затворен. От показанията на св. У. се установява, че окабеляването на сушилния комплекс, което той сам извършил, било проверено от страна на купувача – и първия път, когато дошли /за да вземат машината за ремонт/ и втория път /когато донесли машината след ремонт и я изпробвали как работи/, без забележки. От показанията на св. У. и И. се установява, че след извършения ремонт от страна на ищеца и при монтирането на сушилнята втори път, същата отново, веднага, дефектирала и се самозапалила. Това станало в присъствието на К.К. и неговия брат. Отново били предупредени от ищеца, че желаят той да си вземе машината, която напълно не работи е опасна за употреба, както и да им върне платената до този момент цена. К. отказал да се вземе машината и си тръгнал. Образувано било впоследствие наказателно дело, приключило с оправдателна присъда за представляващия ищцовото дружество/този въпрос не е спорен/, като на 16.11.2016 год. във вр. с този проблем с процесната сушилня ищецът депозирал молба на основание чл. 207 от ГПК, образувано било гр. д. № 8451/2016 год. по описа на ПЛРС. От приетото заключение от 07.02.2017 год. /л. 37 и сл. от делото/ се установява, че няма съставена и одобрена техническа документация, предадена на разположение на органите по надзор на пазара, за период най-малко 10 години

от датата на производство на машината или в случай на серийно производство - от датата на производство на последната бройка на „Сушилен комплекс АФС 400 серийен № 400-27“ съгласно Наредба за съществените изисквания и оценяване съответствието на машините - приложение № 5 към чл.5 ал.1, т.2 по т.2. Няма проведено обучение и инструктаж на служителите на купувача съгласно т.8 подточка Г. от Договора за покупко-продажба/09.11.2015г. Не е спазена „Наредбата за съществени изисквания и оценяване на съответствието на машините след направена промяна по горивна камера. Няма издадена „Инструкция за експлоатация“ съгласно чл. 115 от същата наредба. Не са изпълнени изисквания на Наредбата за маркировка за съответствие СЕ, име и адрес на производител, година на завършване на произв. процес по чл.111, ал. 1 НСИОСМ Машината не съответства на изискванията за безопасност съгласно нормативни актове намерили отражение в заК.а нормативни база в България, по т.3. Не може да се определи еднозначно дали „АФС 400 серийен 400-27“ е технически годна да предвижва материалът от началния бункер до последния циклон в продължение на поне 8 часа без задръстване поради липса на информация от практически, характер в делото. Няма изискване за проведени изпитания от производителя или независим технически орган, с обявени технически параметри на крайния продукт с прилагане на Приемо-предавателен протокол в Договора за покупко-продажба/09.11.2015г, по т.4. Не могат да се установят конструктивни параметри свързани с вид и дебелина на вложен материал без техническа документация, досие на основните тела за сравняване с реалното изпълнение. Турбинния; ел.вентилатор влизащ в комплекса на сушилната е произведен през 1975г. съгласно фабр.табела в/у тялото без декларация за съответствие, по т.5. Не е възможна експлоатация на машината в състоянието в което се намира, докато не се изпълнят изискванията в писмо изх.№ 316000-30538/29.08.2016г. на РД „Надзор на пазара“ Плевен по т.6. Производителят на „Сушилен комплекс АФС 400 серийен № 400-27“ не е определил гранични нива % влага на единица продукция, степен на влага, допустим времеви интервал на работа в рамките на Х ч./от 24 часа. енергоемкост на единица обем тегло вода. Няма данни за проведени изпитания на комплекса с определено ниво на параметри. Няма данни машината да е повредена с Протокол м/у страните. Стойността на машината в настоящото състояние възлиза на 9530лв. без по т.7. Стойността на евентуалните конструктивни подобрения на „Сушилен комплекс АФС 400 серийен №400-27“ свързани с осигуряване качество на крайния продукт по параметър ниво на влага, капацитет на час, вероятно възлиза на 3000-4000лв. без ДДС.

От приетото заключение от 06.03.2017год. /л.89 и сл. от делото/ се установява, че сушилен комплекс тип „АФС 400 серийен № 400-27“ е технически негоден да предвижва материалът от дървесни: частици от началния бункер до последния циклон поради деформации по турбинната част на вентилатора, невъзможно регулиране на постъпващия въздух, възможна опасност от запалване и задръстване в състоянието което е към момента на огледа.

Вложените части, възли и материали от Фасонни елементи, колена, преходи, спирално навити въздуховоди, Редуктори тип 0 АХАЛО О - 2бр.,Ел.Двигатели 0,37к\м - 2бр. и един брой ел.двигател 7,5Kw в сушилен комплекс тип „АФС 400 серийен № 400-27“ съответстват на нормативните изисквания за техническо съответствие на машини /приложени

декларации и сертификати/, Горивна камера-11, ..вентилатор радиален1- и ел.табло са без техническа документация /спецификация, чертежи, схеми/и документи за съответствие по вид и дебелина на материал. Не е възможна експлоатация на сушилния комплекс в състоянието в което се намира към момента на огледа, съгласно писмо изх.№316000-30538/29.08:2016г. на РД „Надзор на пазара11 Плевен и констатациите от огледа.

Стойността на машината в настоящото състояние възлиза на 9530лв. без ДДС по Стойността на поправката на „Сушилен комплекс АФС 400 сериен №400-27“ вероятно е в рамките на 3000-4000лв. без ДДС, като конкретно зависи от предоставени оферти за извършване на услугата.

От приетото по настоящото дело заключение на ВЛ С.М. /л.31 и сл. от делото/ се установява, че доставената от ищеца „Сушилен комплекс АФС 400 сериен № 400-27“ не отговаря на Директива 98/3//ЕС за безопасност на машините, Директива 2006/42ЕС за безопасност на машините, Директива 2006/95ЕС за съоръжения на ниско напрежение, Директива 2004/108/ЕС за електромагнитна съвместимост и Директива 97/23ЕС за съоръжения под налягане като намерена без маркировка „СЕ“ и ЕО Декларация по съответни аспекти на съответните Директиви. Същата не отговаря на изискванията на Наредбата за съществени изисквания и оценяване съответствие на машини ДВ 61/2018г и Закона за технически изисквания на продуктите ЗТИП. На оборудването сушилня инсталация не са правени технически изпитвания съгласно ЗТИП и съответни подзаК.и нормативни актове. Не е издадена техническа документация и съответно не е заверена съгласно нормите на НАМТК. Сушилна инсталация не отговаря на нормативните документи, отразени в Декларацията за съответствие издадена от ищцовото дружество. Технически проблеми свързани със: монтиран несъответстващ по температурен режим за експлоатация вентилатор с фабрично заводска табела 1975г с резултат намалена вакуумна тяга - скорост на въздушен поток от температурно деформирани метални перки на вентилатор. Липса на автоматично регулиране на температурата на въздушния вакуумен поток спрямо влагата на партидата дървесна маса която се обработва. Сушилната инсталация не е отговаряла на изискванията за безопасност и в това си състояние е представлявала опасност за работещи с нея. Първоначално/изначално технически е била негодна за използване по предназначение сушилната инсталация съобразено с отговорите по предходните въпроси. С оглед приетото заключение на ВЛ в настоящото производство съдът приема, че напълно непроменящи горните изводи на съда са представените в последното о.с.з. писмени доказателства от страна на ищеца. Исковата претенция на същия се явява неоснователна, т.к. в случая ищецът-купувач по процесния договор няма основание да иска заплащане на остатъка от цената на стоката, т.к. изначално е доставил дефектна машина, негодна да се използва по предназначение и опасна да се използва по предназначение.

Установеното по делото дава основание на съда да приеме, че в случая действително е налице пълно неизпълнение на договора от страна на продавача, недостатъците на вещта са такива, че тя не е била годна да се използва по предназначение. Няма доказателства за това

продавачът по сделката да е изпълнил задължението си да монтира вещта в деня на фактическото ѝ доставяне на купувача, така че да спази пълния цикъл на монтажа. Напротив, от доказателствата по делото се установява, че т.к. нямали време представляващият ищцовото дружество и придружаващото го лице си тръгнали и не извършили ел.захранване на машината, същата не била пусната, за да се види как работи. В тази връзка ищецът е поискал и съдът му е дал възможност да попълни делото с гласни доказателства, но в насроченото о.с.з. свидетели не са доведени и това искане не се поддържа. Осъществената от ответника интервенция върху машината не е оказала влияние върху възможността на същата да работи съобразно предназначението/ направеният отвор впоследствие бил затворен/, а данните по делото сочат на изначално негодна по предназначение продадена вещ. От показанията на разпитаните свидетели се установява, че ответникът е заявил на ищеца, че не желае вещта, т.к. същата не работи по предназначение и е със сериозни дефекти, иска връщане на платената цена – такова изявление е направено и при първата, и при втората среща с продавача. Продавачът не се съгласил и не взел машината, поради което същата, слез пазене известно време, понастоящем не съществува, бракувана е. Следователно, ответникът своевременно е уведомил ищеца, че продадената му вещ е със съществени недостатъци, които я правят негодна да се използва по предназначение. С това е заявил, че не одобрява вещта – чл.194 ал.1 от ЗЗД. От заключението на ВЛ в производството по чл.207 от ГПК се установява, че стойността на вещта е 9530лв., като отделно е дадена стойността на ремонта на същата. В случая платената от ответника цена е 9600лв. При съобразяване на изложеното по-горе, а именно пълно неизпълнение от страна на продавача по договора, разгледано и във вр. с направеното изявление в отговора на исковата молба, че действието му се разваля на основание чл.87 ал.2 от ЗЗД, съдът приема, че исковата претенция се явява изцяло неоснователна и недоказана и предявеният иск следва да се отхвърли изцяло.

При този изход на делото ищецът следва да бъде осъден да заплати на ответника направените разноски по делото в общ размер 1311лв. Представен е списък на разноските – л.59 от делото.

Воден от горното, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ предявения от „****“ ЕООД, ЕИК ***, със седалище и адрес на управление в гр.***, представлявано от К.П.К., чрез адв. В.Ц. И., САК, съдебен адрес и адрес за връчване на съобщения: гр. ***, против „****“ ЕООД, ЕИК ***, със седалище и адрес на управление в гр. ***, представлявано от М.К.Г., съдебен адрес: гр.***, адв.П.А., ПлаК иск с правно основание чл.327 ал.1 от ТЗ вр. вр. чл.200 от ЗЗД вр. чл.79 от ЗЗД за сумата 5400лв. - остатък от продажна цена на сушилнен комплекс по договор за покупко-продажба от

09.11.2015год., като НЕОСНОВАТЕЛЕН и НЕДОКАЗАН.

ОТХВЪРЛЯ предявения от „****“ ЕООД, ЕИК ***, със седалище и адрес на управление в гр.***, представлявано от К.П.К., чрез адв. В.Ц. И., САК, съдебен адрес и адрес за връчване на съобщения: гр. ***, против „****“ ЕООД, ЕИК ***, със седалище и адрес на управление в гр. ***, представлявано от М.К.Г., съдебен адрес: гр.***, адв.П.А., ПлаК иск с правно основание чл.86 от ЗЗД за сумата 2514,13лв. – лихва за забава върху главницата 5400лв. за периода от 04.04.2016год. до 04.11.2020год., като НЕОСНОВАТЕЛЕН и НЕДОКАЗАН.

ОСЪЖДА на основание чл.78 ал.3 от ГПК „****“ ЕООД, ЕИК ***, със седалище и адрес на управление в гр.***, представлявано от К.П.К., чрез адв. В.Ц. И., САК, съдебен адрес и адрес за връчване на съобщения: гр. София, ул. „Княз Борис I“ № 98А, ет.3, ДА ЗАПЛАТИ на „****“ ЕООД, ЕИК ***, със седалище и адрес на управление в гр. ***, представлявано от М.К.Г., съдебен адрес: гр.***, адв.П.А., ПлаК разноси по делото в общ размер 1311лв.

Решението може да бъде обжалвано с въззивна жалба чрез Плевенски районен съд пред Плевенски окръжен съд в двуседмичен срок от връчването му.

Съдия при Районен съд – Плевен: _____